

гуманітарних наук». Отже, наразі замість спрощення і оптимізації системи державного управління має місце її ускладнення, що негативно сприймається користувачами публічних послуг у цій сфері.

Вищенаведене свідчить, що удосконалення охорони і захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності в контексті євроінтеграції має комплексний характер і передбачає проведення законотворчої роботи як в частині імплементації положень Угоди про асоціацію, так і поза її межами – щодо удосконалення форм і способів комерціалізації інтелектуальних продуктів, розвитку державно-приватного партнерства, створення прозорої системи державного управління сферою інтелектуальної власності з урахування позитивного досвіду європейських країн.

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРІОРИТЕТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНУ

***Ковтун Ірина Броніславівна,**
кандидат наук з державного управління, доцент, проректор з нормативного та науково-методичного забезпечення Хмельницького університету управління та права*

***Терещенко Тетяна Василівна,**
кандидат економічних наук, доцент, декан факультету управління та економіки Хмельницького університету управління та права*

Забезпечення економічної безпеки регіону – це здійснення органами державної влади та місцевого самоврядування в межах їхніх повноважень правових, організаційних та інших заходів, спрямованих на захист інтересів усіх суб'єктів економічних відносин від негативних чинників зовнішнього та внутрішнього впливу, з метою створення необхідних умов для сталого соціально-економічного розвитку регіону. Виходячи із того, що найвищою цінністю відповідно до Конституції України визнано людину, основою концепції забезпечення економічної безпеки регіону повинен бути людиноцентрикований підхід до формування економічної політики та усієї системи заходів, спрямованих на її реалізацію.

Вважаємо, що пріоритетними завданнями із забезпечення економічної безпеки регіонів на сучасному етапі розвитку України є: формування ефективної економічної політики, яка повинна будуватися на основі оцінки соціально-економічного потенціалу кожного регіону та протидіяти реальним та потенційним загрозам економічній безпеці, шляхом моніторингу та прогнозування чинників, які впливають на дестабілізацію економічної ситуації в регіоні, раціонального поєднання антикризових і модернізаційних заходів; зміцнення людського капіталу, який наразі залишається єдиним відновлюваним економічним ресурсом. Перш за все, це має бути реалізовано шляхом розвитку освітньої галузі в регіонах, забезпечення економічного сектору молодими освіченими кадрами, здатними працювати із високоефективною технікою та технологіями, збільшення внутрішнього попиту на інтелект і нові знання; захист національних економічних інтересів в умовах посиленої конкуренції на світових ринках шляхом підтримки перспективних для України напрямів економічної діяльності (технологічні галузі, виробництво та переробка сільськогосподарської продукції, оборонна галузь, туризм, переробка вторинної сировини тощо), ліквідація галузево-структурних диспропорцій в економіці регіонів та країни загалом; захист інтересів держави у високотехнічних сферах шляхом цілеспрямованого розвитку науково-технічного потенціалу, в тому числі за допомогою стимулювання впровадження високих технологій, розширення інноваційної інфраструктури, підвищення інноваційної активності суб'єктів господарювання, впровадження інновацій в управління; забезпечення концентрації ресурсів на пріоритетних напрямках та створення умов для міжрегіональної кооперації і стратегічного партнерства влади, бізнесу та інституцій громадянського суспільства: розвиток галузей, які мають довгострокові економічні переваги; пошук інноваційних джерел розвитку; забезпечення партнерської участі в державних програмах з розвитку регіонів, розміщення держзамовлень тощо.

При більш ґрунтовному розгляді цього питання також вважаємо за необхідне виділити такі шляхи забезпечення економічної безпеки регіону:

- перший базується на оперативному та ефективному усуненні вад та недоліків у проведенні податкової, амортизаційної й кредитної політики як запоруки підтримання безпекового стану в економіці навіть за умов кризи;

- другий має на меті покращення інвестиційних умов на державному та регіональному рівнях та «оздоровлення» інвестиційного клімату;

- третій має соціальну мету та направлений на стимулювання платоспроможного попиту населення і підвищення заробітної плати в країні. Соціальна направленість економіки має велике значення на сучасному етапі її становлення, оскільки розвиваючи споживчий ринок, можна дійти до економічної стабільності суспільства в цілому;

- четвертий – збалансування економічної системи, що дозволило б зменшити хиткість економічної безпеки та її вразливість до кризових явищ;

- головна мета та завдання п'ятого шляху полягає у підвищенні науково-технічного потенціалу (як важливої стратегічної галузі економіки, що перебуває у занепаді), обороноздатності, енергетичного комплексу та ін. Використання в промисловості нової техніки, технології та інформаційних систем стає ключовим фактором росту продуктивності економічних ресурсів. Нові технології мають кращі виробничі показники, показники потужності та енергоємності, відбувається зниження витрат на одиницю виробленої продукції, що не може не позначитися позитивно на загальному стані виробничої та економічної безпеки в державі.

Належна організація всього зазначеного вище вимагає створення відповідної ринкової інфраструктури та системи забезпечення економічної безпеки, що потребує:

- проведення відповідних структурних перетворень у системі забезпечення економічної безпеки поряд із продовженням адміністративних змін в Україні;

- створення ефективної системи моніторингу загроз економічній безпеці України, підвищення ролі апарату Ради національної безпеки та оборони України в координації її діяльності;

- удосконалення механізму взаємодії правоохоронних та контролюючих органів, насамперед, шляхом створення єдиного інформаційного банку даних стосовно проведення масштабних операцій суб'єктами господарської діяльності, а також спеціальних міжвідомчих інформаційно-аналітичних систем та налагодження ефективного обміну інформацією щодо питань протидії злочинам, які загрожують безпеці економічної сфери держави та її регіонів;

- розробки механізму практичного використання міжнародно-правових відносин та програм щодо посилення боротьби з економічною злочинністю, насамперед, з її організованими формами (оскільки саме вони завдають найбільшого збитку функціонуванню економіки) відносно відмивання в Україні та через українські банки добутих неправомірним шляхом коштів.

Загалом, належний рівень економічної безпеки країни та її окремих регіонів досягається здійсненням єдиної державної політики, підтриманої системою скоординованих заходів, адекватних внутрішнім та зовнішнім загрозам. Без такої політики неможливо домогтися виходу з кризи, стабілізувати економічну ситуацію в Україні, створити ефективні механізми соціального захисту населення. Стан економічної безпеки повинен бути головним критерієм оцінки ефективності державної економічної політики та діяльності владних структур.

КАМЕРАЛЬНІ ПЕРЕВІРКИ ЗА ОКРЕМИМИ ВИДАМИ ПОДАТКІВ

*Костенко Юлія Олександрівна,
кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії та
історії держави і права та адміністративного права
Донецького національного університету імені Василя Стуса*

На сьогодні камеральні податкові перевірки залишаються основним інструментом податкового контролю щодо перевірки правильності обчислення та сплати майнових податків, адже, вони відрізняються своєю масовістю через